JUDECĂTORIA ORHEI

Republica Moldova, MD-3505, mun. Orhei, str. Vasile Mahu, nr.135
email: jor@justice.md, Tel. +373 (235) 20 437, Fax. + 373 (235) 20 736
https://jor.instante.justice.md/

dosarul nr.3CA-113/2024 /2-24097902-38-2-02092024-1/

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

25 iunie 2026 municipiul Orhei

Judecătoria Orhei sediul central
în componenţa:
Președintele ședinței, judecătorul - Alina BALAN
Grefier - Olga GOLOVATÎI

Examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra către Primarul mun.Orhei, cu privire la anularea Dispoziției nr***** „cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive” prin care s-a revocat Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.***** Autorizația de construire nr*****și Autorizația de construire nr.***** și anularea răspunsului nr.*****privind respingerea cererii prealabile.

A c o n s t a t a t:

1. La 2 septembrie 2024, reclamanții Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra au intentat acțiune, în contencios administrativ, împotriva pârâtului Primarului mun.Orhei, cu privire la anularea Dispoziției nr***** „cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive” și suspendarea efectelor Dispoziţiei nr. *****cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive, emisă de către Primarul mun. Orhei./*vol.I, f.d.4-12/*

2. În motivarea acțiunii, reclamanții Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra au indicat că, la data de ***** Primarul mun. Orhei - Tatiana COCIU, a emis Dispoziția nr. 320 prin care a dispus revocarea Certificatului de urbanism pentru proiectare nr. ***** Autorizaţiei de construire nr. *****şi Autorizației de construire nr. *****.

3. Au invocat că, la data de 10.06.2020, de către Consiliul municipal Orhei, a fost adoptată Decizia n*****prin care s-a decis substituirea subzonei funcționale „Vp - subzonă spaţii verzi" situată în cadrul Unității teritoriale de referință UTR-1, cu subzona

funcţională „L1- subzona de locuințe cu regim mic de înălţime şi terenuri pentru dezvoltare", pentru terenul din str. C. Negruzzi, 74/4 cu nr. cadastral *****

4. În acest mod, observă că prin Decizia Consiliului Municipal Orhei, care conform competenţelor şi atribuţiilor sale, poate adopta astfel de Decizii, a fost substituită subzona funcțională din spații verzi în subzonă de locuinţe cu regim mic. Astfel, a fost permisă construcția în această subzonă şi anume pe terenul cu nr. cadastral *****, a construcţiilor cu regim mic de înălţime.

5. Menționează că, ulterior la data de 18 mai 2021, de către Primarul mun.Orhei - Pavel Verejanu, a fost emis Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.57 prin care s-a certificat proiectarea construcției cu locuințe individuale înșiruite ***** imobilul cu nr. cadastral ***** situat în ***** Certificatul în cauză, a fost emis conform cerinţelor stabilite prin Planul Urbanistic General al mun. Orhei, aprobat prin Decizia Consiliului Local nr.***** La fel, indică că la data de *****, de către Primarul mun. Orhei - Tatiana Cociu, a fost emisă Autorizaţia de Construire nr. 13 prin care s-a autorizat executarea lucrărilor de construcţie a locuințelor individuale înşiruite ***** terenul cu nr. cadastral ***** situat în *****

6. Specifică că, de către proprietarii terenului cu nr. cadastral *****, au fost elaborate toate actele necesare şi permisive pentru elaborarea PUD-ului în vederea încadrării obiectivului preconizat pentru proiectare şi construcţie în subzona aprobată. Respectiv, susțin că odată ce au fost perfectate toate actele necesare, Primarul mun. Orhei a confirmat posibilitatea executării lucrărilor de construcție a locuințelor individuale înșiruite ***** terenul cu nr. cadastral ***** situat în mun. Orhei, sector Nord, strada Negruzzi nr. 74/4, fapt pentru care s-a emis la început Certificatul de Urbanism şi ulterior, Autorizația de construire.

7. Accentuează că, în lipsa unui temei juridic şi faptic, la data de ***** Primarul mun. Orhei - Tatiana Cociu (acelaşi primar are a emis Autorizația de Construire) a revocat Certificatul de Urbanism nr. *****şi Autorizațiile de construire nr. *****şi nr. *****. Consideră reclamanții că, Dispoziţia nr *****nu conține o motivare, dispoziția este formată doar din preambul şi dispozitiv, lipsind motivarea. Prin urmare, indică că un act administrativ trebuie să îmbrace o formă bine definită de legislaţie şi să fie motivat, elemente care nu se regăsesc în Dispoziția nr*****.

8. Remarcă că, din momentul adoptării Certificatului de Urbanism şi Autorizaţiei de Construire, nu a avut loc nici o schimbare de situaţie şi nu au apărut careva circumstanțe, care ar permite şi ar duce la necesitatea revocării acestora.

9. În altă ordine de idei, insistă reclamanții asupra faptului că prin revocarea Certificatului de Urbanism şi a Autorizaţiei de Construire, se încalcă grav dreptul de proprietate al reclamanților, care executând în tocmai procedura prevăzută de lege,

perfectând toate actele necesare şi deţinând toate permisiunile, nu-şi pot valorifica proprietatea lor.

10. Subliniază că, dreptul lui Valentin Nemeţ şi Alexandra Nemeț de a construi pe terenul cu nr.cadastral ***** este prevăzut prin Decizia nr.*****adoptată de Consiliul municipal Orhei, care este în vigoare şi la momentul de faţă. Prin urmare, dreptul lui Valentin Nemeţ şi Alexandra Nemeț, obținut printr-o Decizie a Consiliului municipal, nu poate fi anulat printr-o dispoziție a Primarului.

11. Ulterior, la data de 26 septembrie 2024, reclamanții Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra prin intermediul avocatului Ion Briceac au depus ***cerere de concretizare a cerințelor*****,** prin care au solicitat anularea Dispoziției nr***** „cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive" prin care s-a revocat Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.***** Autorizația de construire nr*****și Autorizația de construire nr.***** și anularea răspunsului nr.*****privind respingerea cererii prealabile. */vol.I, f.d.71-74/*

12. Au specificat că, la 20.09.2024 după depunerea cererii de chemare în judecată, Valentin Nemeț a recepționat răspunsul/refuzul nr. 0***** emis de Primarul municipiului Orhei, prin care s-a respins cererea prealabilă depusă. Atrag atenția că, Primarul municipiului Orhei nu s-a încadrat în termenul prevăzut de Codul Administrativ privind examinarea cererii prealabile, or cererea prealabilă a fost depusă la data de 09.08.2024, iar răspunsul Primarului a fost întocmit doar la 17.09.2024. Menționează reclamanţii că, la depunerea cererii de chemare în judecată, nu avea posibilitate să cunoască despre răspunsul/refuzul Primarului cu privire la cererea prealabilă, având în vedere că la data adresării în instanță acest răspuns lipsea. Astfel, reclamanții Valentin Nemeţ şi Alexandra Nemeţ, îşi menţin motivele invocate în cererea de chemare în judecată și suplimentar în temeiul prevederilor art.56, 60 din Codul de procedură al RM.

13. Solicită reclamanții admiterea cererii de concretizare a cerințelor și dispunerea anulării Dispoziției primarului comunei Orhei nr***** „Cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive" prin care s-a revocat Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.***** Autorizația de construire nr*****și Autorizația de construire nr.***** și anularea răspunsului nr.*****privind respingerea cererii prealabile.

14. Prin încheierea din 9 ianuarie 2025, s-a respins cererea înaintată de către reclamanții Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra, cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual contestat și anume Dispoziției nr.***** privind revocarea Certificatului de urbanism pentru proiectare nr.*****, Autorizației de construire nr.***** și Autorizației de construire nr***** ca fiind neîntemeiată*./vol.I, f.d.209-212/*

15. Prin încheierea din 25 februarie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea formulată de către avocatul Diana Munteanu, în interesele potențialilor persoane terțe Matcovschi Iurie și Negruța Ina cu privire la atragerea în calitate de persoane terțe în

cauza de contencios administrativ înaintată de Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra, împotriva pârâtului, Primarului mun. Orhei, cu privire anularea Dispoziției nr.***** privind revocarea unor acte permisive./*vol.II, f.d.108-109/*

16. Prin încheierea din 11 decembrie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea formulată de către șeful Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, Victor Mătrăgună cu privire la atragerea în proces în calitate de terț în cauza de contencios administrativ înaintată de Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra, împotriva pârâtului, Primarului mun. Orhei, cu privire anularea Dispoziției nr.***** privind revocarea unor acte permisive.

Poziția părții pârâte,

17. Pârâtul, primarul mun. Orhei – dna Cociu Tatiana, în baza încheierii din *****, a expediat în adresa instanței dosarul administrativ. /vol.I, *f.d.88-118/*

18. În ședința de judecată reprezentantul reclamanților Nemeț Valentin, Nemeț Alexandra – dl avocat Briceac Ion, a susținut cererea formulată cu motivele de fapt și de drept, solicitând a fii admisă.

19. În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Primarului municipiului Orhei - dl avocat Dariev Boris, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

20. În ședința de judecată, reclamanții Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra, nu s-au prezentat, fiind citați legal pentru data și ora ședinței de judecată. În conformitate cu prevederile art.218 lit.d) din Codul administrativ, instanța a dispus continuarea examinării în lipsa reclamanților.

Aprecierea instanței.

*Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, apreciind probele administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia, că acțiunea în contencios administrativ, înaintată de Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra către Primarul mun.Orhei, cu privire la anularea Dispoziției nr***** „cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive" prin care s-a revocat Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.***** Autorizația de construire nr*****și Autorizația de construire nr.***** și anularea răspunsului nr.*****privind respingerea cererii prealabile, este admisibilă și întemeiată, și urmează a fi admisă, din următoarele considerente:*

21. Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

22. Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

23. În conformitate cu prevederile art.1 din Codul Administrativ, 1) Legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele

normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sînt emise în temeiul legii și nu contravin ei. În conformitate cu prevederile art. (2) Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

24. Totodată, art.189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

25. La caz, aceste condiții sunt întrunite și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ. Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă

totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

26. Astfel, conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

27. Totodată, art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

28. Art.17 Cod administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

29. Totodată, acțiunea înaintată de către reclamanți reprezintă o *acţiune în contestare* în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) Codul administrativ. *Or,* obiectul acțiunii constă în anularea Dispoziției nr***** „cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive” prin care s-a revocat Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.***** Autorizația de construire nr*****și Autorizația de construire nr.***** și anularea răspunsului nr.*****(parvenit ulterior depunerii cererii de chemare în judecata) privind respingerea cererii prealabile, care constituie operațiune administrativă care a constituit fundamentul emiterii actului administrativ individual defavorabil, legalitatea căruia urmează a fi examinată concomitent cu actul administrativ contestat.

30. În conformitate cu prevederile art.209 alin.(1) Cod Administrativ, 1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

31. În continuare, instanța reține că anterior adresării cu acțiune în instanța de judecată, reclamanții Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra au formulat o cerere prealabilă față de Primarul ***** prin care a solicitat anularea dispoziției Primarului mun. Orhei nr***** „Cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive”, însă în termenii prevăzuți de Codul administrativ, reclamanții nu au primit răspuns la cererea prealabilă. Și în acest context, reclamanții, la 2 septembrie 2026, nefiind de acord cu Dispoziția nr*****, s-au adresat cu acțiune în judecată solicitând anularea actelor administrativ individuale defavorabile.

32. Ulterior, prin răspunsul nr.*****la cererea prealabilă eliberată de primarul mun. Orhei – dna Cociu Tatiana, a fost respinsă cererea reclamantului și dispusă rămânerea în vigoare a Dispoziției primarului mun. Orhei nr***** „Cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive” .

33. În conformitate cu art.206 alin.(1) Cod Administrativ, O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual *(acțiune în contestare)*.

34. Articolul 124 Codul Administrativ, Informația cu privire la exercitarea căilor de atac va conține date privind: a) calea de atac care urmează să fie înaintată; b) denumirea și adresa autorității publice sau ale instanței de judecată la care trebuie înaintată calea de atac; c) termenul pentru exercitarea căii de atac.

35. Articolul 209 din Codul Administrativ, (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.(2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

36. În conformitate cu art.196 Codul Administrativ, (1) Acțiunea în contencios administrativ se depune la instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

37. Astfel, ținând cont de normele invocate supra, instanța consideră cererea de chemare în judecată depusă în termen cu respectarea competenței teritoriale și jurisdicționale, astfel fiind admisibilă.

Aprecierea instanței de judecată cu privire la fondul acțiunii:

38. În conformitate cu art.53 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

39. În conformitate cu art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează

faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

40. În acord cu art. 195 Cod administrativ,_procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169– 171.

41. În concordanță cu art.218 Cod administrativ, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții: a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acțiunii în contencios administrativ, numai dacă participanții la proces justifică și probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanță; c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară; d) neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

42. În acord cu art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

43. În acord cu art.225 Cod administrativ (1) Instanţa de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) şi-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege. 43.

44. Articolul 3 din Legea nr.436. Principiile de bază ale administrării publice locale (1) Administrarea publică în unităţile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile

autonomiei locale, descentralizării serviciilor publice, eligibilităţii autorităţilor publice locale şi consultării cetăţenilor în probleme locale de interes deosebit. (2) Autorităţile administraţiei publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizaţională, gestionară şi financiară, au dreptul la iniţiativă în tot ceea ce priveşte administrarea treburilor publice locale, exercitîndu-

şi, în condiţiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat. (3) Aplicarea principiilor enunţate în prezentul articol nu poate afecta caracterul unitar şi indivizibil al statului.

45. În conformitate cu articolul 29 din Legea 436 din 28-12-2006 alin. (1)Pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi, stabilite la art.4 alin.(1) din Legea privind descentralizarea administrativă, primarul exercită în teritoriul administrat următoarele atribuții de bază: t) constată încălcările legislației în vigoare comise de persoane fizice şi juridice în teritoriul administrat, ia măsuri pentru înlăturarea sau curmarea acestora şi, după caz, sesizează organele de drept, acestea fiind obligate să reacționeze cu promptitudine, în condițiile legii, la solicitările primarului.

46. În continuare, instanța observă că prin Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.57 din 18 mai 2021, s-a certificat proiectarea construcției cu locuințe individuale înșiruite ***** imobilul cu nr. cadastral ***** situat în ***** Certificatul în cauză, a fost emis conform cerințelor stabilite prin Planul Urbanistic General al mun. Orhei, aprobat prin Decizia Consiliului Local nr.*****

47. Ulterior, instanța de judecată observă că prin Autorizația nr.24 din 24.05.2021, s-a autorizat executarea lucrărilor de construcție a locuințelor individuale înşiruite ***** imobilul/terenul cu nr. cadastral ***** situată în ***** ***** în următoarele condiții: Conform certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 57 din 18 mai 2021, si a proiectului de execuție nr.*****, verificat coordonat și avizat.

48. La data de ***** de către primarul mun. Orhei – dna Cociu Tatiana a fost emisă Autorizația nr.*****, s-a autorizat executarea lucrărilor de construcție a locuințelor individuale înșiruite ***** terenul cu nr. cadastral ***** situat în *****

49. Ulterior, prin Dispoziția emisă de primarul mun.Orhei – dna Cociu Tatiana cu nr*****, s-a dispus:

1. A revoca în tot Certificatul de urbanism pentru proiectare nr. *****

2. A revoca în tot Autorizația de construire nr. *****şi Autorizația de construire nr. *****.

3. Prezenta dispoziție se comunică titularilor actelor permisive, şi anume dlui Valentin NEMEŢ şi dnei Alexandra NEMET, arhitectului-şef al municipiului Orhei, dlui Oleg MAEȘVSCHI, precum şi Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, intră în vigoare la data includerii acesteia în Registrul de stat al actelor locale şi poate fi

atacată la judecătoria Orhei (str. Vasile Mahu, nr. 135, mun. Orhei) în termen de 30 de zile din data comunicării, în conformitate cu prevederile Codului administrativ nr. 116/2018.

4. Controlul executării prezentei dispoziții mi-l asum.

50. Așadar, instanța de judecată atestă cu certitudine faptul că dispoziția nr***** „Cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive'' cât și răspunsul nr.*****privind respingerea cererii prealabile, constituie acte administrative individuale defavorabile reclamanților.

51. Potrivit art. 148 alin. (1) Cod administrativ, retragerea, revocarea sau anularea unui act administrativ individual incontestabil se decide de autoritatea publică competentă conform art.53–59 sau conform altor prevederi legale. Astfel, potrivit normelor legale menționate, autoritatea publică, în condițiile legii poate dispune retragerea, revocarea sau anularea unui act

administrativ individual incontestabil, doar în condițiile reglementărilor normelor legale analizate mai sus, dar nu ”abrogarea” arbitrară a acestuia.

52. La caz, Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.***** Autorizația de construire nr*****și Autorizația de construire nr.*****, sunt acte administrative individuale favorabile reclamanților, *or* după caz nu au fost contestate în instanța de contencios administrativ, fiind investit cu prezumția legalității și devenind executoriu de drept, adică efectele acestuia fiind obligatorii.

53. Drept urmare, art. 146 Cod administrativ reglementează condițiile de revocare a unui act administrativ individual legal favorabil: (1) Un act administrativ individual legal favorabil poate fi revocat în tot sau în parte cu efect pentru viitor, chiar şi după ce a devenit incontestabil, numai atunci cînd*: a) revocarea este admisă prin prevedere legală sau actul administrativ conţine rezerva revocării;* b) actul administrativ este legat de o obligare şi beneficiarul nu a îndeplinit-o sau nu a îndeplinit-o în termenul stabilit; c) în baza faptelor survenite ulterior, autoritatea publică ar avea dreptul să nu emită actul şi fără revocarea lui s-ar periclita interesul public; d) în baza unei prevederi legale modificate autoritatea publică ar avea dreptul să nu emită actul administrativ, beneficiarul încă nu a făcut uz de avantajul respectiv sau nu a primit încă nicio prestaţie în baza actului administrativ şi fără revocarea lui s-ar periclita interesul public; e) revocarea este necesară prevenirii sau înlăturării dezavantajelor grave pentru bunăstarea comună. (2) Un act administrativ individual legal favorabil prin care se acordă o prestaţie bănească unică sau periodică ori o prestaţie materială pentru îndeplinirea unui anumit scop sau care reprezintă condiţia pentru aceasta poate fi revocat în tot sau în parte cu efect pentru viitor sautrecut, chiar şi după ce a devenit incontestabil, şi atunci cînd prestaţia nu se foloseşte deloc, nu se foloseşte imediat după acordare sau nu se foloseşte în scopul stabilit în actul administrativ.

54. Aliniatul (3) Dacă autoritatea publică află despre fapte care justifică revocarea unui act administrativ conform alin.(1) sau (2) din prezentul articol, revocarea se admite

doar în decursul unui an din momentul în care autoritatea publică competentă conform art.148 a aflat despre toate faptele necesare pentru o decizie de revocare. Această prevedere nu se aplică dacă beneficiarul a obţinut actul administrativ prin inducere dolosivă în eroare, amenințare sau corupere.

55. Unul din principiile de bază al procedurii administrative este securitatea raporturilor juridice. Potrivit art. 30 Cod administrativ, (1) Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. (2) Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobîndite, decît în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

56. Instanța remarcă că, în Dispoziția primarului mun. Orhei nr*****„Cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive''în drept se face trimitere la prevederile art.29 și 32 al Legii privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.2006- care prevede atribuțiile de bază ale primarului, iar în fapt actele administrative menționate nu conțin nici o

argumentare. Nefiind clar care sunt condițiile stabilite de lege și care este interesul public ce a determinat autoritatea publică de a întreprinde măsuri cu efect retroactiv.

57. Mai mult, instanța remarcă că, art. 1 din Protocolul nr. 1 – „Dreptul de proprietate" prevede că, „1. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Conceptul „bunuri" din prima parte a art. 1 din Protocolul nr. 1 este unul autonom, care include atât „bunurile actuale", cât și activele, inclusiv creanțele, despre care reclamantul poate susține că are cel puțin o „așteptare legitimă". „Bunurile" includ drepturi „*in rem*" și „*in personam*".

58. Astfel, un reclamant poate pretinde o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 numai în măsura în care deciziile/dispozițiile contestate se referă la „bunurile" sale în sensul acestei dispoziții. „Bunurile" pot fi „bunuri actuale" sau active, inclusiv creanțe, în privința cărora reclamantul poate susține că are cel puțin o „așteptare legitimă" de a obține exercitarea efectivă a unui drept de proprietate [Pressos Compania Naviera S.A. și alții împotriva Belgiei, pct. 31; J.A. Pye (Oxford) Ltd și J.A. Pye (Oxford) Land Ltd împotriva Regatului Unit (MC), pct. 61; Von Maltzan și alții împotriva Germaniei (dec.) (MC), pct. 74 lit. c); Kopecký împotriva Slovaciei (MC), pct. 35 lit. c)].

59. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a statuat că, în anumite circumstanțe, o „așteptare legitimă" de a obține un activ poate beneficia, de asemenea, de protecția oferită de art. 1 din Protocolul nr. 1. Pentru ca o „așteptare" să fie „legitimă", aceasta trebuie să aibă o natură mai concretă decât o simplă speranță și să se bazeze pe o prevedere legală sau pe un act juridic, precum o hotărâre judecătorească,

care să aibă legătură cu dreptul patrimonial în cauză [*Kopecký împotriva Slovaciei (MC), pct. 49-50; Centro Europa 7 S.R.L. şi di Stefano împotriva Italiei (MC), pct. 173; Saghinadze şi alţii împotriva Georgiei, pct. 103; Ceni împotriva Italiei, pct. 39; Béláné Nagy împotriva Hungary (MC), pct. 75*].

60. În condițiile speței, este cert faptul că, reclamanții Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra în temeiul Certificatului de urbanism pentru proiectare nr.***** Autorizației de construire nr*****și Autorizației de construire nr.*****, au obținut o speranță legitimă concretă, de autorizare și certificare și proiectare a construcției cu locuințe individuale înșiruite ***** imobilul cu nr. cadastral ***** situat în ***** Certificatul în cauză, a fost emis conform cerințelor stabilite prin Planul Urbanistic General al mun. Orhei, aprobat prin *Decizia Consiliului Local nr.*****

61. Instanța subliniază că, principiul motivării impune necesitatea ca autoritatea care emite un act administrativ să arate, în mod expres, elementele de fapt şi de drept care determină adoptarea deciziei respective. Motivarea reprezintă un element esenţial pentru formarea convingerii cu privire la legalitatea şi oportunitatea actului administrativ, constituind, totodată, o garanţie a alegerii soluţiei optime de către organul de decizie.

62. Amploarea şi detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerinţele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanţele fiecărui caz. Aşadar, deşi
motivarea reprezintă o obligaţie generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea face obiectul unei aprecieri *in concreto*, după natura acestuia şi contextul adoptării sale, prin prisma obiectivul său, care este prezentarea într-un mod clar şi neechivoc a raţionamentului instituţiei emitente a actului.

63. Motivarea urmăreşte o dublă finalitate: îndeplineşte, în primul rând, o funcţie de transparenţă în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este saunu întemeiat; permite, de asemenea, instanţei să realizeze controlul său jurisdicţional, deci în celedin urmă permite reconstituirea raţionamentului efectuat de autorul actului pentru a

ajunge la adoptarea acestuia; desigur ea trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului şi să fie realizată de autorul său.

64. Instanța reține că orice decizie de natură a produce efecte privind drepturile și libertățile fundamentale trebuie motivată nu doar din perspectiva competenței de a emite acel act administrativ, ci și din perspectiva posibilității persoanei și a societății de a aprecia asupra
legalității și temeiniciei măsurii, respectiv asupra respectării granițelor dintre puterea discreționară și arbitrariu.

65. A accepta teza potrivit căreia autoritatea publică nu trebuie să-și motiveze deciziile, echivalează cu golirea de conținut a esenței democrației, a statului de drept bazat pe principiul
legalității. De altfel, și în jurisprudența CtEDO se reține că motivarea trebuie să fie adecvată

actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară și univocă algoritmul urmat de instituția
care a adoptat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate să stabilească motivarea măsurilor și, de asemenea, să permită instanțelor de judecată efectueze verificarea
legalității acestora.

66. Mai mult, instanța precizează că, o detaliere a motivelor este absolut necesară atunci când instituția emitentă dispune de o largă putere de apreciere, căci motivarea conferă actului
transparență. Puterea discreționară conferită unei autorități nu poate fi privită într-un stat de drept ca o putere absolută și fără limite, căci exercitarea dreptului de apreciere prin încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor prevăzute de Constituție sau de lege constituie exces de putere.

67. În contextul celor enunțate mai sus, instanța menționează că în exercitarea puterii discreţionare, autoritatea administrativă se conduce de următoarele principii:

a) nu urmărește alt scop decât cel conferit ei prin lege;

b) procedează cu obiectivitate și imparţialitate, ţinând cont numai de elementele pertinente
propriei sale speţe;

c) respectă principiile egalităţii în faţa legii, evitând orice discriminare;

d) menţine un just raport între atingerile pe care le aduc drepturilor, libertăţilor și intereselor
persoanelor și scopul pe care actele îl urmăresc;

e) adoptă decizia într-un termen rezonabil, potrivit cerinţelor materiei examinate;

f) aplică directivele administrative generale de o manieră consecventă și constantă, ţinând
cont de circumstanţele particulare ale fiecărui caz.

68. Drept urmare, motivarea actului administrativ este cu atât mai necesară cu cât instituţia emitentă dispune de o largă putere de apreciere, instanţa având rolul de a controla această forţă discreţionară. Nu în ultimul rînd instanța va sublinia că și Constituția Republicii Moldova la art. 34 alin. (2) prevede că, autorităţile publice, potrivit competenţelor ce le revin, sînt obligate să asigure informarea corectă a cetăţenilor asupra treburilor publice şi asupra problemelor de interes personal.

69. Iar odată cu intrarea în vigoare a Codului administrativ, ,,motivarea” devine unul din principiile de bază a procedurii administrative. Alin. (3) al art.118, precum și art. 31 din Codul administrativ, poziționează motivarea completă a actului administrativ ca o obligație, respectiv, motivarea este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Drept continuare a ideii, legiuitorul întărește la lit. f), alin. (1), art. 120 ,,Structura actului administrativ individual emis sau confirmat în scris al Codului administrativ precum că: f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative

pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;" respectiv motivarea devine obligatorie, inclusiv cu indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ, este parte integrantă a actului administrativ ce condiționează legalitatea actului administrativ și totodată devine o condiție obligatorie a actului administrativ ca formă și conținut.

70. Și în acest sens, instanța de judecată precizează că primarul are competența de a exercita atribuții în materia disciplinei în construcții, însă orice act administrativ trebuie emis cu respectarea principiilor legalității, motivării și proporționalității.

71. Instanța reține că orice decizie de natură a produce efecte privind drepturile și libertățile fundamentale trebuie motivată nu doar din perspectiva competenței de a emite acel act administrativ, ci și din perspectiva posibilității persoanei și a societății de a aprecia asupra legalității și temeiniciei măsurii, respectiv asupra respectării granițelor dintre puterea discreționară și arbitrariu.

72. În contextul celor enunțate mai sus, instanța menționează că în exercitarea puterii discreționare, autoritatea administrativă se conduce de următoarele principii: nu urmărește alt scop decât cel conferit ei prin lege; procedează cu obiectivitate și imparţialitate, ţinând cont numai de elementele pertinente propriei sale speţe; respectă principiile egalităţii în faţa legii, evitând orice discriminare; menţine un just raport între atingerile pe care le aduc drepturilor, libertăţilor și intereselor persoanelor și scopul pe care actele îl urmăresc; adoptă decizia într-un termen rezonabil, potrivit cerinţelor materiei examinate; aplică directivele administrative generale de o manieră consecventă și constantă, ţinând cont de circumstanţele particulare ale fiecărui caz.

73. Drept urmare, motivarea actului administrativ este cu atât mai necesară cu cât instituția emitentă dispune de o largă putere de apreciere, instanţa având rolul de a controla această forţă discreţionară.

74. Efectivitatea controlului jurisdicțional impune ca, în cadrul controlului legalității motivelor pe care se întemeiază un act administrativ individual defavorabil, instanța trebuie să se asigure că acesta se bazează pe o bază facturală suficient de solidă. Aceasta presupune, verificarea faptelor invocate în expunerea de motive a actului, astfel încât controlul jurisdicțional să nu se limiteze la aprecierea verosimilității abstracte a motivelor invocate, ci să privească aspectul dacă respectivele motive – sau cel puțin unul dintre ele, considerat suficient în sine pentru susținerea deciziei în cauză –sunt întemeiate.

75. Iar elementul fundamental al caracterului suficient al motivării actului administrativ este cel al legalităţii. Or, este suficientă motivarea care arată aplicarea legilor în vigoare în momentul adoptării actului şi care este capabilă să explice soluția aleasă de autoritatea publică.

76. Raportând circumstanțele de fapt constatate la prevederile art. 146 Cod administrativ, instanța reține că simpla existență a competenței Primarului municipiului Orhei în domeniul administrației publice locale și al disciplinei în construcții nu este suficientă, prin ea însăși, pentru revocarea unor acte administrative individuale favorabile devenite incontestabile. Competența autorității de a interveni într-un anumit domeniu

urmează a fi distinsă de existența condițiilor materiale expres prevăzute de lege pentru adoptarea măsurii concrete de revocare.

77. Or, art. 146 alin. (1) Cod administrativ instituie condiții determinate și restrictive în care un act administrativ individual legal favorabil poate fi revocat, chiar și după ce a devenit incontestabil. În consecință, autoritatea emitentă avea obligația să identifice în Dispoziția nr. *****care dintre ipotezele prevăzute de norma menționată este incidentă în speță și să expună circumstanțele de fapt care demonstrează întrunirea acesteia.

78. Examinând conținutul Dispoziției nr. 320 din ***** instanța constată că autoritatea publică nu a indicat existența unei prevederi legale speciale care să admită revocarea și nici faptul că Certificatul de urbanism pentru proiectare nr. ***** Autorizația de construire nr. *****sau Autorizația de construire nr. ***** ar conține o rezervă a revocării, în sensul art. 146 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

79. De asemenea, din actul contestat nu rezultă că actele administrative favorabile ar fi fost legate de o obligație concretă neîndeplinită de beneficiari ori neîndeplinită în termenul stabilit. Prin urmare, Dispoziția nr. *****nu individualizează circumstanțe susceptibile de a fi încadrate în ipoteza art. 146 alin. (1) lit. b) Cod administrativ.

80. Totodată, autoritatea publică nu a identificat fapte survenite ulterior emiterii actelor permisive, în baza cărora ar fi avut dreptul să nu emită aceste acte și din care să rezulte că, fără revocarea lor, s-ar periclita un interes public concret. Nici nu a fost indicată o modificare ulterioară a cadrului normativ care ar fi permis autorității să refuze emiterea actelor în condițiile prevăzute de art. 146 alin. (1) lit. d) Cod administrativ.

81. În egală măsură, Dispoziția contestată nu identifică dezavantaje grave pentru bunăstarea comună a căror prevenire sau înlăturare ar fi impus revocarea, în sensul art. 146 alin. (1) lit. e) Cod administrativ. Noțiunea de interes public nu poate fi invocată în mod abstract, ci trebuie raportată la împrejurări concrete, verificabile și suficient de grave pentru a justifica afectarea unei situații juridice favorabile deja constituite.

82. În aceste condiții, instanța concluzionează că autoritatea publică nu a demonstrat, prin conținutul actului administrativ contestat și prin materialele procedurii administrative, întrunirea vreuneia dintre ipotezele prevăzute de art. 146 alin. (1) Cod administrativ. Trimiterea generală la art. 29 și art. 32 din Legea nr. 436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală, norme ce reglementează atribuțiile primarului și forma actelor acestuia, nu substituie temeiul juridic material concret al revocării unor acte administrative individuale favorabile.

83. Instanța mai reține că Certificatul de urbanism pentru proiectare nr. *****și Autorizațiile de construire nr. *****și nr. ***** nu constituiau simple operațiuni

administrative pregătitoare, ci acte administrative individuale favorabile care au produs efecte juridice în beneficiul reclamanților. În temeiul acestora, reclamanții erau îndreptățiți să își organizeze conduita juridică și patrimonială pornind de la prezumția legalității și stabilității actelor emise de autoritatea publică.

84. Este relevantă și împrejurarea că Autorizația de construire nr. ***** a fost emisă de aceeași autoritate publică care, ulterior, prin Dispoziția nr. 320 din ***** a dispus revocarea acesteia. Într-o asemenea situație, principiul securității raporturilor juridice impunea o justificare cu atât mai riguroasă a schimbării conduitei administrative și indicarea expresă a circumstanțelor noi care ar fi făcut legal posibilă revocarea.

85. Autoritatea publică nu poate afecta o situație juridică favorabilă definitiv constituită numai prin reconsiderarea ulterioară a oportunității propriilor acte, în lipsa condițiilor prevăzute de lege. O interpretare contrară ar lipsi de efect principiul securității raporturilor juridice consacrat de art. 30 Cod administrativ și ar transforma stabilitatea actelor administrative favorabile într-o situație dependentă exclusiv de voința ulterioară a autorității emitente.

86. Sub aspectul motivării, instanța constată că Dispoziția nr. *****nu permite identificarea raționamentului administrativ care a determinat revocarea actelor permisive. Indicarea în preambul a unor norme generale privind atribuțiile primarului nu echivalează cu motivarea în fapt și în drept a măsurii dispuse. Motivarea trebuia să indice situația de fapt constatată, elementele probatorii avute în vedere, norma juridică concretă aplicabilă revocării, interesul public urmărit și motivele pentru care revocarea integrală era necesară.

87. Lipsa acestor elemente nu reprezintă un simplu viciu formal. Ea împiedică destinatarii actului să cunoască în mod efectiv motivele pentru care autoritatea a revenit asupra propriilor acte favorabile și, în același timp, împiedică instanța să verifice dacă dreptul discreționar a fost exercitat cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante, în limitele legale și conform scopului acordat prin lege, astfel cum impune art. 225 alin. (2) Cod administrativ.

88. Legalitatea unui act administrativ individual defavorabil trebuie apreciată în raport cu motivele care au stat la baza emiterii sale și care au fost exteriorizate în cadrul procedurii administrative. Explicațiile sau argumentele formulate ulterior în proces nu pot substitui lipsa motivării actului contestat, întrucât instanța nu se poate substitui autorității publice pentru a construi post factum un temei factual și juridic pe care autoritatea însăși nu l-a expus la momentul adoptării măsurii.

89. Instanța constată, de asemenea, că din Dispoziția nr. *****nu rezultă efectuarea unei evaluări a proporționalității ingerinței în situația juridică a reclamanților. Autoritatea nu a identificat în concret interesul public pretins a fi protejat, riscul care ar fi rezultat din

menținerea actelor permisive și nici motivele pentru care revocarea în tot a celor trei acte constituia măsura necesară pentru atingerea scopului urmărit.

90. În lipsa identificării scopului concret și a circumstanțelor care impuneau intervenția, nu poate fi verificat dacă măsura era adecvată, necesară și dacă menținea un just raport între interesul public și drepturile și interesele legitime ale reclamanților. Prin urmare, revocarea integrală a actelor permisive, fără exteriorizarea unei asemenea evaluări, nu corespunde exigențelor legalității, securității juridice, motivării și exercitării conforme a puterii discreționare.

91. În ceea ce privește răspunsul nr. *****privind respingerea cererii prealabile, instanța reține că acesta a menținut efectele Dispoziției nr. *****fără a înlătura viciile de legalitate constatate. În condițiile în care actul administrativ inițial este afectat de lipsa temeiului material concret al revocării și de insuficiența motivării, menținerea acestuia în procedura prealabilă nu poate valida retroactiv măsura și nu poate înlocui motivarea care trebuia să existe la momentul emiterii actului.

92. Prin urmare, coroborând caracterul favorabil și incontestabil al actelor permisive cu lipsa demonstrării condițiilor restrictive de revocare prevăzute de art. 146 Cod administrativ, cu principiul securității raporturilor juridice, cu obligația de motivare și cu limitele exercitării dreptului discreționar, instanța conchide că Dispoziția nr. *****a fost emisă cu

încălcarea cerințelor de legalitate aplicabile activității administrative și urmează a fi anulată, iar răspunsul nr. 0***** prin care aceasta a fost menținută, urmează aceeași soluție juridică.

93. Drept consecință a circumstanțelor de fapt constatate, raportate la cadrul legal aplicabil, instanţa de judecată va admite acţiunea înaintată de Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra către Primarul mun.Orhei, cu privire la anularea Dispoziției nr***** „cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive” prin care s-a revocat Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.***** Autorizația de construire nr*****și Autorizația de construire nr.***** și anularea răspunsului nr.*****privind respingerea cererii prealabile.

94. În conformitate cu art.218, 224, 225 din Codul administrativ, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H o t ă r ă ş t e :

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nemeț Valentin și Nemeț Alexandra către Primarul mun.Orhei, cu privire la anularea Dispoziției nr***** „cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive” prin care s-a revocat Certificatul de urbanism

pentru proiectare nr.***** Autorizația de construire nr*****și Autorizația de construire nr.*****, anularea răspunsului nr.*****privind respingerea cererii prealabile - *se admite.*

Se anulează Dispoziția nr***** „cu privire la revocarea în tot a unor acte permisive”.

Se anulează răspunsul nr.*****privind respingerea cererii prealabile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței, judecător Alina BALAN

Copia corespunde originalului